।। कथासरित्सागरः।।

(പത്താംക്ലാസിലെ अभित्तौ चित्रकर्म എന്ന പാഠഭാഗത്തിലെ കഥയ്ക്ക് ആധാരമായ

കഥാസരിത്സാഗരം ആറാംതരംഗം കഥാപീഠലംബകത്തിലെ

മൂലശ്ലോകങ്ങളും അവയുടെ മലയാളവിവർത്തനവും)

- ഹരിപ്രസാദ്,വി.ടി.കടമ്പൂര്-

hariprasadvt1973@gmail.com

अन्योन्यं निजवाणिज्य- कलाकौशलवादिनाम्। क्वचिच्च वणिजां मध्ये वणिकेकोभ्रवीदिदम्।।(१)	അന്യോന്യം നിജവാണിജ്യ- കലാകൗശലമോതവേ വണിക്കുകൾക്കിടയിൽനി- ന്നൊരാളീവണ്ണമോതിനാൻ 1
अर्थैः संयमवानर्थान् प्राप्नोति कियदद्भुतम्। मया पुनर्विनैवार्थं लक्ष्मीरासादिता पुरा।।(२)	ആശ്ചര്യമെന്താണർത്ഥത്താൽ വീണ്ടും സമ്പന്നനാവതിൽ? ഏറെ സമ്പന്നനായ് പണ്ടേ പണമില്ലാതെ തന്നെ ഞാൻ. 2
गर्भस्थस्य च मे पूर्वं पिता पञ्चत्वमागतः। मन्मातुश्च तदा पापै- र्गोत्रजैः सकलं हृतम्।।(३)	ഗർഭത്തിൽഞാൻകിടക്കുമ്പോ- ളെന്റെയച്ഛൻ മരിച്ചുപോയ് അമ്മതൻ സ്വത്തുമുഴുവൻ കവർന്നു തറവാട്ടുകാർ 3
ततः सा तद्भयाद् गत्वा रक्षन्ती गर्भमात्मनः। तस्थौ कुमारदासस्य पितुर्मित्रस्य वेश्मनि।।(४)	സ്വന്തം ഗർഭത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ ഭീതിപൂണ്ടമ്മയെത്തിനാൾ കുമാരദാസൻ - അച്ഛന്റെ മിത്രം - വാഴുന്നവീട്ടിലായ് 4

तत्र तस्याशच जातोहं साध्व्या वृत्तिनिबन्धनम्। ततश्चावर्धयत्सा मां कृच्छ्कर्माणि कुर्वती।।(५)	അവൾക്കവിടെ ഞാനുണ്ടായ്, ജീവിക്കാനാ,പതിവ്രത ക്ലിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തെന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം വളർത്തിനാൻ 5
उपाध्यायमथाभ्यर्थ्य तया किंचन्यदीनया। क्रमेण शिक्षितश्चाहं लिपिं गणितमेव च।।(६)	ആചാര്യനെക്കണ്ടു പിന്നീ- ടവൾ യാചിക്കയാലഹോ! എഴുതാനും ഗണിക്കാനും മെല്ലെ മെല്ലെ പഠിച്ചു ഞാൻ 6
वणिक्पुत्रोसि तत्पुत्र वाणिज्यं कुरु साम्प्रतम्। विशाखिलाख्यो देशेस्मिन् वणिक्कास्ति महाधनः।।(७)	"മകനേ! നീ വണിക്പുത്രൻ വാണിജ്യം ചെയ്ക നീയിനി മഹാധനികൻ, ഈ നാട്ടി- ലുണ്ട് ശ്രേഷ്ഠി വിശാഖിലൻ 7
दरिद्राणां कुलीनानां भाण्डमूल्यं ददाति सः। गच्छ याचस्व तं मूल्य- मिति माताब्रवीच्च माम्।।(८)	കുലീനരാം ദരിദ്രർക്കായ് താൻ മൂലധനമേകുവോൻ പോക, യാചിക്ക നീ വിത്ത"- മെന്നെന്നോടമ്മ ചൊൽകയാൽ
ततोहमगमं तस्य सकाशं सोपि तत्क्षणम्। इत्यवोचत्क्रुधा कञ्चिद् वणिक्पुत्रं विशाखिलः।।(९)	ഒരുനാൾ പിന്നെ ഞാ,നദ്ദേ- ഹത്തിൻ ഗേഹത്തിലെത്തവേ വിശാഖിലൻ കയർക്കുന്നു- ണ്ടേതോ ശ്രേഷ്ഠിയോടീവിധം 9
मूषको दृश्यते योयं गतप्राणोत्र भूतले।	" ഇതാ മണ്ണിൽക്കിടക്കുന്നു ജീവനില്ലാത്ത മൂഷികൻ

एतेनापि हि पण्येन कुशलो धनमार्जयेत्।।(१०)	സമർത്ഥനെങ്കിലിതിനെ വിറ്റു നേടുക നീ ധനം 10
दत्तास्तव पुनः पाप! दीनारा बहवो मया। दूरे तिष्ठतु तद् वृद्धि- स्त्वया तेपि न रक्षिताः।।(११)	ദീനാരങ്ങൾ നിനക്കായി മൂഢ! ഞാനേകിയെത്രയോ രക്ഷിക്കാതെ നശിപ്പിച്ചാ- നതെല്ലാം, മാറി നില്ക്ക നീ" 11
तच्छ्रुत्वा सहसैवाहं तमवोचं विशाखिलम्। गृहीतोयं मया त्वत्तो भाण्डमूलाय मूषकः।।(१२)	ഇതു കേൾക്കേ ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ വിശാഖിലനൊടോതിനാൻ 'ഈ ചത്തൊരെലിയേ മൂല- ധനമായ് ഞാനെടുത്തിടാം ' 12
इत्युक्त्वा मूषकं हस्ते गृहीत्वा सम्पुटे च तम्। लिखित्वास्य गतोभूव- महं सोप्यहसद् वणिक्।।(१३)	എന്നോതീട്ടെലിയെക്കൈയ്യി- ലെടു,ത്താ പുസ്തകത്തിലായ് എഴുതീട്ടഥ ഞാൻ പോകെ ഹസിച്ചാനാ,വിശാഖിലൻ 13
चणकाञ्जलियुग्मेन मूल्येन स च मूषकः। मार्जारस्य कृते दत्तः कस्यचिद् वणिजो मया।(१४)	രണ്ടുകൈക്കുമ്പിൾ നിറയെ കടലക്കായി വിറ്റു ഞാൻ തന്റെ പൂച്ചയ്ക്കു നല്കാനായ് മറ്റൊരാൾക്കെലിയെ ക്ഷണാൽ
कृत्वा तांश्चणकान् भृष्टान् गृहीत्वा जलकुम्भिकाम्। अतिष्ठं चत्वरे गत्वा छायायां नगराद् बहिः।।(१५)	വറുത്തിട്ടാക്കടലയും ജലകുംഭവുമായി ഞാൻ പട്ടണത്തിൻ പുറത്തുള്ള വഴിവക്കിലിരിക്കയായ് 15

तत्र श्रान्तागतायाम्भः शीतलं चणकांश्च तान्। काष्ठभारिकसङ्घाय सप्रश्रयमदामहम्।।(१६)	വിറകും പേറിവന്നെത്തും ക്ഷീണിതർക്കായി ഞാൻ മുദാ വറുത്തകടലയ്ക്കൊപ്പം നല്കി വെള്ളവുമാദരാൽ 16
एकैकः काष्ठिकः प्रीत्या काष्ठे द्वे द्वे ददौ मम। विक्रीतवानहं तानि नीत्वा काष्ठानि चापणे।।(१७)	ഈരണ്ടുവിറകിൻ കഷ്ണം ഓരോരുത്തരുമേകിനാൻ- വിലയായ്, ഞാനതൊക്കെത്താൻ കടയിൽക്കൊണ്ടു വിറ്റിടും 17
ततः स्तोकेन मूल्येन क्रीत्वा तांश्चणकांस्ततः। तथैव काष्ठिकेभ्योह- मन्येद्युः काष्ठमाहरम्।।(१८)	ആ ധനത്താൽ കടല ഞാൻ വീണ്ടും വാങ്ങിച്ചു വിറ്റിടും പിറ്റേന്നും വിറകിൻകഷ്ണം വിലയായിട്ടു വാങ്ങിടും 18
एवं प्रतिदिनं कृत्वा प्राप्य मूल्यं क्रमान्मया। काष्ठिकेभ्योखिलं दारु क्रीतं तेभ्यो दिनत्रयम्।।(१९)	ഇപ്രകാരം ദിനന്തോറും ചെയ്തു് നേടിയ കാശിനാൽ മൂന്നുനാൾ ഞാൻ വാങ്ങിവെച്ചു മുഴുവൻ വിറകും ക്രമാൽ 19
अकस्मादथ सञ्जात काष्ठच्छेदेतिवृष्टिभिः। मया तद्दारु विक्रीतं पणानां बहुभिः शतैः।।(२०)	അക്കാലത്തു പ്രതീക്ഷിക്കാ- തുണ്ടായോരതിവൃഷ്ടിയിൽ ഏറെക്കാശിനു വിറ്റേൻ ഞാൻ വാങ്ങിച്ച വിറകൊക്കെയും 20
तेनैव विपणिं कृत्वा धनेन निजकौशलात्।	ആ ധനത്താൽ ഞാൻ തുടങ്ങീ വാണിജ്യം പാടവത്തോടേ

कुर्वन् वणिज्यां क्रमश: सम्पन्नोस्मि महाधन: ।।(२१)	വാണിജ്യത്താൽ ക്രമത്തിൽ ഞാൻ മഹാസമ്പന്നനായിനേൻ 21
सौवर्णो मूषक: कृत्वा मया तस्मै समर्पित:। विखिलाय सोपि स्वां कन्यां मह्यमदात्तदा।।(२२)	സ്വർണ്ണംകൊണ്ടെലിയെത്തീർത്തു ഞാൻ സമർപ്പിച്ചു സാദരം വിശാഖിലന്നായ്, അദ്ദേഹം എനിക്കായ് തന്നു പുത്രിയെ 22
अत एव च लोकेस्मिन् प्रसिद्धो मूषकाख्यया। एवं लक्ष्मीरियं प्राप्ता निर्धनेन सता मया ।।(२३) ** **	അന്നുതൊട്ടിഹ ലോകത്തിൽ മൂഷകാഭിധനായി ഞാൻ നിർധനൻ ഞാനീവിധത്തിൽ സ്വയം പ്രാപിച്ചു ലക്ഷ്മിയെ 23 ** **

*ദീനാരം -ഒരുതരം സ്വർണ്ണനാണയം दीयते क्षयति येन वा स दीनारः- सुवर्णनाणय इति केचित्। दीङो नुट् च इति उणादि सूत्रेन सिद्धम्।(ഉണാദിപാഠം മൂന്നാം പാദം 140-സൂത്രം നോക്കുക)

<u>പഠനപ്രവർത്തനം</u>

1. മൂലകഥ ആത്മകഥാകഥനരൂപത്തിലാണ്. പാഠപുസ്തകത്തിലാകട്ടെ പുനരാഖ്യാന രൂപത്തിലുമാണ്. ആത്മകഥനത്തിലെ ഉത്തമപുരുഷപ്രയോഗവും പുനരാഖ്യാനത്തിലെ പ്രഥമ പുരുഷപ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കി പാഠപുസ്തകത്തിലെ കഥ ആത്മകഥനരൂപത്തിൽ മാറ്റിയെഴുതി നോക്കുക. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള സാജാത്യ-വൈജാത്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? എന്തുകൊണ്ട്?

2. "सः दरिद्रेभ्यः स्वजातीयेभ्यः वाणिज्यार्थं मूलधनं ददाति।", "त्वं वणिक्पुत्रः'/ 'त्वं वैश्यपुत्रः' എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളുടെ സാധുതയെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുക.

*** *** *** *** ***

HARIPRASAD.V.T. KADAMBOOR
hariprasadvt1973@gmail.com
9446431656